

4. Ali je treba v skladu z določbo člena 4 Direktive 2003/96/ES, ki ob tem, da napotuje na ravni obdavčitve, ki jih morajo države članice uporabiti za energente in električno energijo, za referenco vzame najnižje ravni iz te direktive, ki pomenijo vsoto vseh dajatev, neposrednih in posrednih, ki se ob sprostitvi v porabo izračunavajo za te proizvode šteti, da mora ta vsota privedi do tega, da se iz ravni obdavčitve, ki jo zahteva ta direktiva, izključijo tisti nacionalni davki, ki nimajo prave nefiskalne narave tako z vidika svoje strukture kot z vidika svoje specifične namembnosti, ki se razlaga glede na odgovor na prejšnje vprašanje?
5. Ali je pojem stroški iz člena 13(1)(e) Direktive 2009/28/ES avtonomen pojem Evropskega prava, ki ga je treba razlagati širše, tako da zajema in je sinonim tudi za pojem davek na splošno?
6. V primeru pritrdilnega odgovora na prejšnje vprašanje se zastavlja to vprašanje: Ali stroški, ki jih morajo plačati potrošniki in na katere se nanaša prej navedeni člen 13(1)(e), lahko vključujejo samo tiste dajatve ali davčna bremena, katerih namen je nadomestilo škode, ki je posledica vpliva na okolje, in da se s pobranim zneskom odpravi škoda, ki je povezana s takim negativnim vplivom ali učinkom, ne pa tiste davke ali dajatve, ki z obdavčitvijo čistih energij sledijo cilju, ki je pretežno zagotavljanje proračunskih virov ali davčnih prihodkov?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španija) 18. aprila 2016 – Energías Eólicas de Cuenca S.A./Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

(Zadeva C-216/16)

(2016/C 243/19)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Energías Eólicas de Cuenca S.A.

Tožena stranka: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba, glede na to, da so „programi podpore“, opredeljeni v členu 2(k) Direktive 2009/28/ES, in, med njimi, davčne spodbude, ki obsegajo davčne olajšave ali oprostitve in vračilo davkov, določeni kot instrumenti, namenjeni doseganju ciljev kar zadeva porabo električne energije iz obnovljivih virov, ki so določeni v omenjeni Direktivi 2009/28/ES, šteti, da so omenjene spodbude ali ukrepi obvezni in zavezujejo države članice ter imajo neposredni učinke, tako da se nanje prizadeti posamezniki lahko sklicujejo ali jih uveljavljajo pred vsemi državnimi, sodnimi in upravnimi instancami?
2. Ali je treba, glede na to, da je za „programe podpore“, omenjene v prejšnjem vprašanju, ki med drugim obsegajo ukrepe davčnih spodbud, in sicer davčne olajšave, oprostitve in vračilo davkov, uporabljen izraz „med drugim“ šteti, da med te spodbude spada ravno neobdavčitev, torej prepoved kakršne koli vrste specifične in individualne dajatve – poleg splošnih davkov, s katerimi je obdavčena gospodarska dejavnost in proizvodnja električne energije – s katero je obdavčena električna energija iz obnovljivih virov? Poleg tega se v tem istem okviru zastavlja to vprašanje: Ali je treba [poleg tega] šteti, da je s prej navedeno splošno prepovedjo zajeta prepoved velikega števila dvojnih ali prekrivajočih se več splošnih ali posameznih davkov, ki zadevajo različne faze dejavnosti pridobivanja električne energije iz obnovljivih virov in se navezujejo na enak obdavčljivi dogodek kot obravnavana dajatev na vetrne elektrarne?

3. V primeru nikalnega odgovora na prejšnje vprašanje in če se sprejme, da je dovoljena obdavčitev električne energije iz obnovljivih virov: Ali je treba pojem „posebni nameni“ za potrebe člena 1(2) Direktive 2008/118/ES razlagati tako, da mora biti cilj te obdavčitve izključen in da mora biti poleg tega davek na električno energijo iz obnovljivih virov z vidika svoje strukture resnično nefiskalne narave in ne sme imeti zgolj narave zagotavljanja proračunskih virov ali davčnih prihodkov?
4. Ali je treba v skladu z določbo člena 4 Direktive 2003/96/ES, ki ob tem, da napotuje na ravni obdavčitve, ki jih morajo države članice uporabiti za energente in električno energijo, za referenco vzame najnižje ravni iz te direktive, ki pomenijo vsoto vseh dajatev, neposrednih in posrednih, ki se ob sprostitvi v porabo izračunavajo za te proizvode šteti, da mora ta vsota privedi do tega, da se iz ravni obdavčitve, ki jo zahteva ta direktiva, izključijo tisti nacionalni davki, ki nimajo prave nefiskalne narave tako z vidika svoje strukture kot z vidika svoje specifične namembnosti, ki se razlaga glede na odgovor na prejšnje vprašanje?
5. Ali je pojem stroški iz člena 13(1)(e) Direktive 2009/28/ES avtonomen pojem Evropskega prava, ki ga je treba razlagati širše, tako da zajema in je sinonim tudi za pojem davek na splošno?
6. V primeru pritrdilnega odgovora na prejšnje vprašanje se zastavlja to vprašanje: Ali stroški, ki jih morajo plačati potrošniki in na katere se nanaša prej navedeni člen 13(1)(e), lahko vključujejo samo tiste dajatve ali davčna bremena, katerih namen je nadomestilo škode, ki je posledica vpliva na okolje, in da se s pobranim zneskom odpravi škoda, ki je povezana s takim negativnim vplivom ali učinkom, ne pa tiste dajatve ali dajatve, ki z obdavčitvijo čistih energij sledijo cilju, ki je pretežno zagotavljanje proračunskih virov ali davčnih prihodkov?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španija) 20. aprila 2016 – Iberenova Promociones S.A.U./Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

(Zadeva C-220/16)

(2016/C 243/20)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Iberenova Promociones S.A.U.

Tožena stranka: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba, glede na to, da so „programi podpore“, opredeljeni v členu 2(k) Direktive 2009/28/ES, in, med njimi, davčne spodbude, ki obsegajo davčne olajšave ali oprostitve in vračilo davkov, določeni kot instrumenti, namenjeni doseganju ciljev kar zadeva porabo električne energije iz obnovljivih virov, ki so določeni v omenjeni Direktivi 2009/28/ES, šteti, da so omenjene spodbude ali ukrepi obvezni in zavezujejo države članice ter imajo neposredni učinke, tako da se nanje prizadeti posamezniki lahko sklicujejo ali jih uveljavljajo pred vsemi državnimi, sodnimi in upravnimi instancami?